

Knjige za gospodinjjo.

Humek, Domači vrt, 48 Din, vez. 60 Din.

— Sadje v gospodinjstvu, 24 Din.

Kalinšek, Slovenska kuharica, elegantna, velika izdaja 160 Din.

Majdič, Nasveti za hišo in dom, 20 Din, vez. 48 Din.

Purgaj, Gospodinjstvo, 40 Din.

Remec, Varčna kuharica, 36 Din.

Slivnik, Uvod v perutninarstvo, 40 Din, vez. 56 Din.

Turk, Spretna kuharica, 30 Din.

Te knjige dobite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6, ali Koroška cesta 5.

K otvoritvi zadružne mlekarne na Ponikvi.

Znana je ljudska prislovica: »Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal«, a vse premalo je pa znano geslo: »Vsi za enega, eden za vse!« Žal, da je pojm skupnosti, oziroma zadružništva, še vse premalo razvit med širšo plastjo našega podeželskega ljudstva in ni čuda, da je skoraj na dnev nem redu jamranje in tarnanje haš v pogledu našega gospodarstva. Vendar pa zabeležimo tudi mi Ponkovičani z okolico znaten korak naprej na gospodarskem polju.

Vsestransko smo ugibali in si belili glave celo prošlo zimo, kako in kje se poprijeti ter izboljšati naše gmotno stanje. Čeravno smo vse predaleč gledali, čakali in čakali, a pomoč le od nikjer ni prišla, se nismo spomnili na naše neproduktivne »stroje«, na naše kravice. Le spretnosti je manjkalo in spraviti te stroje v pogon. A končno je le zmagala zdrava ideja, pogum in odločna volja. Združili smo se in postavili trden temelj novoustanovljeni gospodarski organizaciji »Zadružni mlekarne«, ki nam bo edini zanesljivi porok boljših razmer in vir dohodkov v bodočnosti. Malodušje v stran, krepko in vstrajno na delo!

Mali kmet, delavec in obrtnik pozdravlja to prekorišno gospodarsko ustanovo, saj mu je dana možnost rentabilno vnovčevati svoj mlečni produkt, ki mu bo donasal redne mesečne dohodke. Priprav-

ljalna dela gredo h koncu in v ponedeljek po cvetni nedelji, dne 2. aprila 1928, se prvič zavrtijo moderni mlekarški stroji v prav srečno izbranem prostoru v sredi naše lepe vasi.

Ustanovitev Hmeljarske zadruga in hmeljarne v Marenbergu. Te dni je bila v Marenbergu ustanovljena Hmeljarska zadruga, kateri je takoj ob priliki ustanovnega občnega zbora pristopilo 82 hmeljarjev iz dravske, mežiške in mislinjske doline z 392 deleži po 500 Din. Glede na uspeh ustanovnega občnega zbora, ki sta ga vodila g. Langer in g. inž. Pahernik, bo zadruga takoj pričela graditi hmeljarno v Marenbergu tako, da se bo v tej hmeljarni že letošnji pridelek tega okoliša lahko primerno pripravil.

Naš izvoz.

Po trgovski statistiki smo izvozili v letu 1927 iz naše države raznega blaga v skupni teži 4,251.459 ton in v vrednosti 6 milijard 400 milijonov in 153.718 Din. Odgovarjajoče številke za leto 1926 znašajo 4,884.718 ton in 7 milijard 818 milijonov 180.094 Din. Iz tega se vidi, da je naš izvoz v preteklem letu nazadoval tako po teži, kakor tudi po vrednosti.

Pri izvozu pride na prvo mesto les, katerega smo izvozili 1,150.071 ton ali za 885,400.000 Din. Na drugem mestu pa so svinje, katerih smo izvozili za 518,000.000 Din, ali 421.147 komadov. Na tretjem mestu so jajca, katerih smo izvozili 26.350 ton, ali v vrednosti 512,800.000 Din. Nato sledijo živa goveda, koruza, baker, sveže meso, hmelj, pšenica in suhe češplje. V preteklem letu smo izvozili raznega žita za več kot poldrugo milijardo manj kakor v letu 1926. Vidi se torej, da je lanska suša močno škodovala našemu gospodarstvu. Tudi jaje smo izvozili za skoraj 100 milijonov manj. Izvozili smo pa mnogo več lesa in pa 123.277 živih svinj več, kakor v letu 1926. Tudi svežega sadja smo izvozili za 25 milijonov Din več.

Če izračunamo količino in vrednost izvoženih kmetijskih proizvodov (brez lesa), vidimo, da znaša njihova vrednost več kakor polovico vsega izvoza, po vrednosti 3½ milijarde Din. Kmetijstvo tvori torej najvažnejši del našega narodnega gospodarstva, daleč za njim pridejo še le

druge panoge narodnega gospodarstva. In zato bi bila pa tudi samaobsebi razumljiva naloga države, da pospešuje in podpira kmetijstvo v čim večji meri.

Od posameznih kmetijskih proizvodov smo izvozili največ v sledeče države: svinje v Avstrijo, jajca v Švico in Italijo, živa goveda v Avstrijo in Italijo, koruza na Češko, sveže meso v Avstrijo, hmelj v Nemčijo in na Češko, pšenico na Češko in Grško, suhe češplje v Nemčijo in Češko.

Navodilo novim hmeljarjem.

Bliža se spomlad, z njo tudi delo v naših hmeljiščih. Ker pa nam je lanska slaba kupčija pokazala, da se bode zanaprejšle najboljše blago prodalo, zato pa moramo gledati, da pridelamo res najboljšo kvaliteto. To pa dosežemo, ako sadimo sadike od zdrave in močne korenine, jih pravilno obrežemo in obdelujemo, gnojimo s hlevskim gnojem ali gnojnico. Kateremu pa tega primanjkuje, naj gnoji z umetnimi gnojili. Opustiti tudi ni zelo nasvetovanega škropljenja proti rji in drugim škodljivcem.

Največ pa se greši pri obiranju in sušenju. Hmelj mora imeti, ako je pravilno suh, lepo zeleno barvo in to pa dosežemo, ako ga sušimo v sušilnicah, ki morajo biti pravilno postavljene in izgrajene. Te sušilnice so razne velikosti. Navadne so 2 m krat 2 m je 4 m², visoke od 4 do 8 m. Na teh se lahko posuši 10 do 16 meterskih stotov hmelja. Oni, ki prideluje več hmelja, si pa napravi večjo sušilnico. Glavno je, da so postavljene na takšen kraj, kjer ima suh zrak dostop do zračnih kanalov, ki naj bodo pod cevmi za dim in pod pečjo. Zrak se mora hitro izmenjavati, zato mora biti tudi nad sušilnico odprtina dovolj velika.

Ker bo gotovo veliko novih hmeljarjev letos zidalo nove sušilnice, bi navedel tukaj približno ceno ene 4 m² velike 6 m visoke sušilnice bi stale: ključavničarska dela 5000 Din, zidarska dela z opeko in apnom 5000 Din, tesarska dela z lesom 1000 Din. Lahko se postavi kot prizidek

Do večera je bilo vse pripravljeno: nekoliko mul, trije gonjači in vodnik Lopalo.

Zgodaj zjutraj so se opravili na pot. Pri sedlanju je Gregor na Dübellovi muli zagledal nekaj čudnega.

Dübell se je smejal, ko je videl, kako se je prijatelj bližal, da bi videl, kaj je.

— Ali veš, kaj je to? — ga je vprašal.

— To je vendar stara plinska maska! — je debelo zijal Gregor.

Henrik je majal z glavo.

— Gregor, misli nekoliko! Ali se spominjaš na opozorilo svojega prednika, da treba zadržati dihanje v jami zlate mačke? Vidiš, to me je privedlo do tega, da si nesem to pripravo seboj.

— Priznati moram, da si se zelo previdno pripravil. — Gregor se je vsedel na mulo z lovilno mrežo za metulje.

Lopalo je bil vodnik. Potovali so po obsežni ravnici, ki je bila obraščena z visoko travo. Steze ni bilo in kmalu so se morali ustaviti. Vodnik je jahal naprej, da bi pregledal teren.

Ko se je čez dve uri vrnil, je držal v roki obrabljeno vžgalico in konec cigarete. Na cigareti je bila še znamka egiptovske tovarne, od katere je Casas kupoval cigarete.

— Ali si slučajno našel to? — je vprašal v domačem narečju Dübell.

Lopalo se je smejal. To vprašanje je gotovo šala. Saj vsakdo lahko vidi, da je pred kratkim nekdo jahal v to smer.

Tri dni so že potovali in so dospeli daleč v samoto. Potovanje je bilo prijetno, le komarji so jih močno nadlegovali.

Tretjo noč krog polnoči jih je zbudil močen krič. Preplašeno so skočili kvišku in v mesečini so videli, da je jaguar napadel mulo. V hrbet ji je zasadil svoje kremplje. Dübell je ustrelil krvoločno mačko, ustreliti pa je moral tudi razmesarjeno mulo. Jaguarjev napad ga je vznemiril, a na zunaj tega ni kazal.

Ako je jaguar tako drzen, da napade v taboru mulo, morajo paziti. Zanetili so ogenj, da bi odganjali divje zveri.

Četrty dan so ob potu zasledili lesen križ. Z nekim strahom so zrli na njega, le Dübell je bil toliko miren, da se je podal k njemu. Na križu je zasledil dve črki: G. O., potem črta in pod njo zopet dve črki: G. G.

Poklical je Gregorja:

— Pelji Betko nekoliko dalje! Jaz izkopam ta grob. Čez pol ure je Dübell dohitel druge.

— No, ali si našel kaj? — je poizvedoval Gregor.

Da boste dodre gospodinjje, je treba, da imate tudi knjige pri rokah! Preberite njih seznam, ki je danes priobčen!

Gospodinjje!